

BU BİR SOYKIRIM TARTIŞMASI DEĞİLDİR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 22 Nisan 2015 07:51 -

Birinci Dünya Savaşı, ders kitaplarında bile yazdığı gibi, emperyalistlerin dünyayı yeniden paylaşma savaşıdır. Osmanlı devleti, iki emperyalistten birinin aleti olarak bu savaşa sokuldu.

Tehcir, bu savaşın alt başlıklarından biridir.

Savaşı Almanlar kazansaydı, onların dünya ticaretinde payları artacak, dolayısıyla Alman kapitalizmi kazançlı çıkacaktı. Almanların amaçlarından biri, emperyalizm için bakir sayılan Osmanlı topraklarında, bu topraklar üzerinden de Kafkaslarda ve Hindistan'a kadar olan bölgede nüfuzlarını artırmaktı. Türkiye ticareti Türk tüccarlar vasıtasıyla Almanların eline geçmeliydi.

Sermaye birikimi yapmakta treni kaçırmış olan Türk burjuvazisi, ancak başkalarının elindeki ticareti ve sanayiye ele geçirerek zengin olabilirlerdi. Bunların önemli bir bölümü ise Rum ve Ermenilerin elindeydi.

Dağılması kaçınılmaz görünen Osmanlı devletinde karşılıklı olarak milliyetlerin milliyetçilikleri yükseldi. Bu durum, Türk burjuvazisinin temsilcisi olan İttihat ve Terakki şeflerine, Hıristiyan unsurları Anadolu'dan temizlemek için bahane yarattı. Temizlik, isyan eden siyasetçiler ve çetecilerle sınırlı tutulmayıp bu halkların çoluk çocuk bütün unsurlarına yöneldi. Özellikle Ermenileri, kısmen de Rumları yerinden yurdundan etmek, mallarına el koymak gereği duyuldu. Savaş bitince yeniden geri dönmeleri için tehcir sırasında çeteler aracılığıyla yok edilmeleri yoluna gidildi. Plan yüzyıllarca unutulmayacak büyük bir trajedi biçiminde uygulandı. El konan Ermeni malları doğrudan veya dolaylı olarak ağaların ve eşrafın eline geçti. Suç belgelerini de ortadan kaldırmak için ülkeden kaçarken bu konudaki yazışmaları imha ettiler.

Türk burjuvazisinin ilk sermaye birikimi bu yolla yapıldı. Dahası, dünyadaki bütün milletlerin utanç duyacağı biçimde pek çok Ermeni kadınının ırzına geçildi. Sayıları yüz bin kadar tahmin edilen Ermeni kadın ve kızlarına da el konuldu.

Çoğunluğu oluşturan başka bir topluluğun içinde yaşayan Türkler, tarihlerinin herhangi bir döneminde böyle bir kıyımla ve aşağılayıcı durumla karşılaşsalar, canlarını kurtarabilmiş ve başka ülkelere dağılmış Türkler ne düşünürlerdi?

BU BİR SOYKIRIM TARTIŞMASI DEĞİLDİR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 22 Nisan 2015 07:51 -

Türk burjuvazisi, bu katliam ve yağma hareketini milliyetçilik ideolojisi ile maskeleydi. Bu suça bütün Türkleri ortak etmek için “İsyan etmişlerdi, vatani savunduk, başka çaremiz yoktu. İyi de yaptık.” dediler.

Her milletten emekçinin kardeşi olduğu, bunların birbirleriyle bir alıp vereceğinin bulunmadığı, asıl düşmanlarının emperyalistler ve onların işbirlikçileri olduğu düşüncesi yeni yeni uç veriyordu. Geniş kitleler bundan habersizdi ve zaten habersiz olmaları için de bütün zalim önlemler alınmıştı. Bu bilinçsizlik geniş ölçüde hâlâ devam ediyor. Şu geçtiğimiz bir hafta içinde pek az aydın gerçekleri yazabildi...

KAZANANLAR, KAYBEDENLER

Birinci Dünya Savaşını Almanlar kaybetti.

Rus Çarlığı kaybetti.

Osmanlı devleti kaybetti.

Osmanlı devletinin savaşa sürdüğü milyonlarca Türk, Kürt, Arap kaybetti.

Savaşlarda yüz binlerle ölen İngiliz-Fransız-İtalyan halkları da kaybetti.

Ermeniler kaybetti.

Kazananlar İngiliz-Fransız-Amerikan sermayesiyle birlikte bir kısım Türk zenginleri oldu.

BU BİR SOYKIRIM TARTIŞMASI DEĞİLDİR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 22 Nisan 2015 07:51 -

Yalnız Ermenilerin değil, cephede savaşmakta olan ve ölen köylülerin mallarına da el koyarak.

Şimdi bu zenginlerin belki biyolojik fakat kesinlikle siyasi ve ideolojik varisleri, kendi açgözlülüklerini meşrulaştırmak için bin bir bahane ileri sürüyor. Gerçeklerin dile getirilmesini koro halinde önlemek istiyor. Söylemenin yeri gelmiştir: Başka konularda kavga edip birbirlerinin ağzını burnunu kıran “Burjuva” parlamento, neredeyse tek ses olmuş. İslamcısıyla, milliyetçisiyle, sosyal demokratiyle...

Sorun “Soykırım mı değil mi?” sorusuna yanıt aramak değil. Bu konuda gerçekte Türk ve Ermeni çarpışmıyor. Gerçek ve yalan çarpışıyor. Emek ve sermaye çarpışıyor. Temiz kalmış vicdanla, kirlenmiş vicdanlar çarpışıyor! (20 Nisan 2015)